

Veckans dikt hämtad ur Pälle Nävers bok, Livets melodi.

Det var en gång

Ledsagad ömt av minnen
från ljusa barndomsår
igenom skogens skrymslen
i dag jag varsamt går;
och äntligen sej öppnar
en liten öppen plan
och mitt på den en murstock
i hägn av björk och gran...

Här bodde Nils och Stina,
ett gammalt redligt par,
i torpet Lilla Vetan,
när seklet nyfött var;
med några åkerlappar
och så en knotig ko
de drog sig fram i möda
och gammal bibeltro.

Hit fick jag ofta följa
med mor, när barn jag var,
att köpa mjölk hos Stina.
som var så gästfritt rar;
för tjugo öre kannan
hon höllde krukans full -
vi gärna gick till Stina
för övermålets skull!

Väl mer än sjutti vårar
sen dess har blommat ut,
och såväl mor som Stina
har nått sin levnads slut...
Nu famnar hemlösheten
ett gammalt smålandstorp,
och över skogen svävar
just nu en olyckskorp!

